

Μια πλούσια οικογένεια ζει -όπως είναι φυσικό- με όλες τις ανέσεις, απολαμβάνοντας καθημερινά ό,τι επιθυμεί, μόνο που όλα τα μέλη της δείχνουν να μην εκτιμούν τον πλούτο τους. Το αντίθετο, μάλιστα! Είναι τις περισσότερες φορές αχάριστοι, δύσκολα ικανοποιούνται και πάντα ονειρεύονται κάτι παραπάνω από αυτό που έχουν. Ο πατέρας, απογοητευμένος από την αχαριστία, αποφασίζει να ξεκινήσει τη διδαχή από το γιο του και να του δείξει στην πράξη τι σημαίνει πραγματική φτώχεια. Έτσι επιλέγει μια φτωχή οικογένεια που ζει σε ένα ορεινό χωριό και τον παίρνει μαζί του να περάσουν λίγες μέρες μέσα στην απόλυτη φτώχεια... Όμως τα πράγματα δεν εξελίσσονται όπως ακριβώς θα ήθελε! Το αποτέλεσμα εκπλήσσει όχι μόνο τον ίδιο αλλά και όλους εμάς... Πέρασαν τρεις μέρες και δύο νύχτες στο χωριό. Στο δρόμο της επιστροφής ο πατέρας γεμάτος αγωνία ρώτησε το γιο του: «Πώς σου φάνηκε η εμπειρία;» «Ωραία», απάντησε ο γιος με το βλέμμα καρφωμένο στο κενό. «Και τι έμαθες;», συνέχισε με επιμονή ο πατέρας. Ο γιος απάντησε: - Εμείς έχουμε έναν σκύλο, ενώ αυτοί τέσσερις... - Εμείς διαθέτουμε μια πισίνα που φτάνει μέχρι τη μέση του κήπου, ενώ αυτοί έχουν ένα ποτάμι δίχως τέλος, με κρυστάλλινο νερό, μέσα και γύρω από το οποίο υπάρχουν και άλλες ομορφιές... - Εμείς εισάγουμε φαναράκια από την Ασία για να φωτίζουμε τον κήπο μας, ενώ αυτοί φωτίζονται από τα αστέρια και το φεγγάρι... - Η αυλή μας φτάνει μέχρι το φράχτη, ενώ η δική τους μέχρι τον ορίζοντα... - Εμείς

αγοράζουμε το φαγητό μας, ενώ αυτοί σπέρνουν και θερίζουν γι' αυτό... - Εμείς ακούμε CDs. Αυτοί απολαμβάνουν μια απέραντη «συμφωνία» από πουλιά, βατράχια και άλλα ζώα. Και όλα αυτά διακόπτονται πού και πού από το ρυθμικό τραγούδι του γείτονα που εργάζεται στο χωράφι... - Εμείς μαγειρεύουμε στην ηλεκτρική κουζίνα. Αυτοί ψήνουν στα ξύλα και ό,τι τρώνε έχει θεσπέσια γεύση... - Εμείς για να προστατευθούμε, ζούμε περικυκλωμένοι από έναν τοίχο με συναγερμό. Αυτοί ζουν με τις πόρτες ορθάνοιχτες, προστατευμένοι από τη φιλία των γειτόνων τους... - Εμείς ζούμε «καλωδιωμένοι» με το κινητό, τον υπολογιστή, την τηλεόραση... Αυτοί, αντίθετα, «συνδέονται» με τη ζωή, τον ουρανό, τον ήλιο, το νερό, το πράσινο του βουνού, τα ζώα τους, τους καρπούς της γης, την οικογένειά τους... Ο πατέρας, έμεινε έκπληκτος από τις απαντήσεις του γιου του... Και ο γιος ολόκληρωσε με τη φράση: «Σ' ευχαριστώ, μπαμπά, που μου δίδαξες πόσο φτωχοί είμαστε...»!!!

ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΓΙΝΟΜΑΣΤΕ ΦΤΩΧΟΤΕΡΟΙ ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ ΕΙΝΑΙ ΠΩΣ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ... ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ... ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΟΛΟ ΚΑΙ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ, ΑΝΤΙ ΝΑ ΜΑΣ ΑΠΑΣΧΟΛΕΙ ΤΟ «ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ»!!!

Πηγή: tokandylaki.blogspot.gr